

інновацій, вдосконалення економічних відносин між учасниками ринку дасть можливість підвищити обсяги виробництва та якість продукції.

Список використаних джерел

1. Лагутін В. Д. Конкурентоспроможність національної економіки : [навч. посіб.] / [В. Д. Лагутін, В. А. Романенко, Ю. М. Уманців] ; за ред. д-ра екон. наук, проф. В. Д. Лагутіна. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2011. – 296 с.
2. Міністерство аграрної політики та продовольства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua>. (дата звернення: 27.04.2021).
3. Назаренко Д.А. Проблема активізації зовнішньоекономічної діяльності України / Д.А. Назаренко // Соціально-економічний розвиток України та регіонів : міжнародна наук.-практ. конференція, 22 листопада 2012 р. : тези. – Івано-Франківськ, 2012. – С. 40.

Науковий керівник – Олійник Т.Г. - кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ЦІНОВА ПОЛІТИКА В АГРОПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇНИ

Горошко Д.О., здобувач вищої освіти групи БЗ/1 обліково-фінансового факультету, МНАУ

Стабільність цін завжди була й залишається в центрі грошово-кредитної політики більшості розвинених країн світу. Стабільний і надійний розвиток продовольчого ринку є одним із важливих факторів зростання економіки країни. Будь-який інший ринок формує зв'язки між виробниками продукції і

споживачами на основі попиту, пропозиції, ціни та механізмів ринкової конкуренції. Визначальним елементом продовольчого ринку, активною силою, що рухає весь ринковий механізм, є попит [6]. Споживчий ринок продуктів харчування був і буде завжди актуальний через те, що попит на продовольство є невід'ємним атрибутом життєдіяльності населення. Сьогодні надзвичайно важливим є дослідження формування ціни, оскільки цей процес є системою, що забезпечує узгодження інтересів усіх суб'єктів ринку [1].

Проблеми ціноутворення та державного регулювання в аграрному секторі досліджено у працях багатьох вчених, зокрема, О. Бакумова, Ю. Білика, Я. Ларіної, Ю. Мельника, В. Онегіної, П. Саблука, О. Шпичака та інших [2].

Сучасний етап розвитку **цінової політики ґрунтується** на вільному ціноутворенні в поєднанні з державним регулюванням і посиленням антимонопольного контролю за цінами на матеріально-технічні ресурси, енергоносії та послуги для аграрних товаровиробників [1].

На жаль, в Україні поки-що на ринку продуктів харчування, де сконцентровано більше половини доходів громадян, відсутня дієва, прозора, адекватна системи ціноутворення, від якої залежить соціально-економічний розвиток країни в цілому.

У державних програмах щороку визначаються види й обсяги квот на продукцію, а також рівність та еквівалентність цін. Квоти на ті види продукції, які необхідно підтримувати через ціни, розподіляють між товаровиробниками на конкурсних засадах. З цією метою створюються фонди державної підтримки цін і доходів товаровиробників у агропромисловому комплексі та передбачаються відповідні кошти в державних та місцевих бюджетах [3].

Для усунення цінового диктату з боку підприємств-монополістів, які постачають сільському господарству матеріально-технічні ресурси, переробляють сільськогосподарську продукцію, необхідно посилити антимонопольний контроль за формуванням цін. Крім того, за значних темпів інфляції слід здійснювати щомісячну індексацію цін підтримки та еквівалентних цін з урахуванням інфляційного зростання сукупних витрат

виробництва. Водночас повинні бути скасовані будь-які адміністративні обмеження рівнів цін на сільськогосподарську продукцію та усунуті бар'єри на шляху вільної реалізації цієї продукції[4].

В умовах сьогодення, при відсутності дієвої стратегії національного розвитку та значному зменшенні купівельної спроможності населення, збільшенні долі витрат на продукти харчування, коли одночасно відсутня можливість безпосереднім сільськогосподарським виробникам мати доступ до організованого ринку продуктів харчування, на якому кінцевий споживач продукції сплачує максимальну ціну, - головною метою є вирішення питань соціально-економічного розвитку шляхом зміни структури ціни на продукти харчування, в результаті чого повинен відбутись перерозподіл доходів від переробних та торгівельних підприємств до виробників сільськогосподарської продукції [5]. В умовах падіння виробництва, зростання безробіття, високого рівня інфляції, зниження платоспроможного попиту, збільшення бюджетних витрат на пенсійне забезпечення громадян, утримання непрацездатних, витрати на екологію, оборону країни тощо, тільки прорахована, виважена, прозора та адекватна державна цінова політика в агропромисловому виробництві, особливо на ринку продуктів харчування, є невід'ємною частиною загальної економічної та соціальної політики країни оскільки є однією з найважливіших складових реформування економіки.

Список використаних джерел

1. Соціально-економічне становище України за 2019 рік. Повідомлення Державної служби статистики України / Державна служба статистики України : [Електронний ресурс] : офіцій-ний ВЕБ-САЙТ. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Ларіна Я.С. Цінові стратегії підприємств аграрного сектору: сутність, значення та чинники вибору в сучасних умовах / Я.С. Ларіна, 2010 [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://elibrary.nubip.edu.ua/7856/1/10lys.pdf>

3. Тормоса Ю.Г. Ціни та цінова політика. Навч. посібник / Ю.Г. Тормоса – К.: КНЕУ, 2001. – 122 с.
4. Артемова Т.И. Стоимость и цена: логико-исторический процесс формообразования / Т.И. Артемова. – К.: Основа, 2006. – 448 с.
5. Державна регуляторна служба України. Про діяльність Державна інспекція України з контролю за цінами : [Електронний ресурс] : офіційний ВЕБ-САЙТ. – Режим доступу: <http://www.dkrp.gov.ua/info/1882>
6. Коріньєв В.Л. Маркетингова цінова політика / В.Л. Коріньєв. – К.: ЦУЛ, 2007. – 200 с.

Науковий керівник - Котикова Олена Іванівна, докторка економічних наук, професорка, завідувачка кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИГОТОВЛЕННЯ ДОБРИВ МЕТОДОМ ВЕРМИКУЛЬТИВУВАННЯ

Зубченко В. О., здобувач вищої освіти групи БТ 4/1

Миколаївський національний аграрний університет

Більшість підприємств з виробництва продукції вермикультури відносяться до малого бізнесу з річним оборотом капіталу до 2 млн грн. Одержана продукція від вермикультивування органічних відходів становить значну цінність для розвитку екологічно чистого сільського господарства. Тому виникає необхідність дослідження економічної ефективності функціонування підприємств, які працюють у галузі вермикультури в Україні.

Вермикультура значно прискорює процес компостування органічного субстрату, забезпечує покращення агрохімічних та біологічних показників компосту. Так, у вермикомпості за вирощування Каліфорнійського черв'яка та Старателя вміст азоту збільшується порівняно з контролем на 116,7 %, фосфору – 72,7 і 81,8 %, а калію – 25,0 і 40,0 %, відповідно. За використання